

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

— **A miskolczi függetlenségi párt** nagy választmánya részéről folyó hó 6-án, azaz szombaton d. u. 3 órakor a szokott helyen ülés fog tartatni, melyre a t. Választmányi Tag urakat tisztelettel meghívja
Az elnökség.

A komédiások.

Kaczagtató látványosságnak volt tanuja a mult hét folyamán újlag Magyarország népe. A hirneves Adria szerződés volt napirenden s ennek főképp az a §-a bántotta az ellenzéket, mely a magyar érdekeket egy osztrák bankcsoportnak több millió erejéig kiszolgáltatta. Hegedüs minisztert az ellenzék keményen megtámadta, mire ő kiállt az országház közepére, a mellére ütött és elkiáltotta magát: „megverek valakit, vagy engem valaki”. Valaki azonban nem jelentkezett. Nem jelentkezett két nap. A harmadik napon azonban jelentkezett Bessenyei Ferencz, a t. Ház humoristája és tréfa-gyártója.

Soha drámának induló kezdeményezés csufabb béka-egerharcczal nem végződött, mint ez. Ebben a bohózatban, mely méltó társa a Fallstaff Jankóéknak, azt sem tudjuk, hogy a Bessenyei Ferencz czinizmusát, avagy a Hegedüsét bámulják-e jobban. Ezek az urak kezét nyujtanak egymásnak, nincs semmi baj, szervusz czimbora, ez az egész csak *tréfa volt*.

Természetes ezek után, hogy a szabadelvű pártban a legteljesebb egyetértés dühöng. Apponyi egy gyékényen árul Tisza Pistával, csupán abban nem értenek egyet, hogy kettőjük közül ki legyen a miniszter. Szilágyi az összeférhetlenség kérdésében egy követ fúj Gajáryval; Horánszky és Szentiványi az öreg Tiszával azon tanakodnak, hogy Magyarország testéből hogyan lehetne kimetszeni a korrupció rákfenéjét. Így

néz ki az a zivatar összesodorta tábor, mely magát szabadelvűnek csufolja.

A történekeért senki sem hibás, csupán Rakovszky, kinek bőven volt alkalma elmélkedni a biblia mondásán: jaj a botránkozóknak, de százszor jaj a botránkoztatóknak. Milyen műdühöngés vett erőt az abrakos párton a finálé alkalmával! Bessenyei ellen dehogó volt valakinek kifogása, hisz a rágalmazás manapság olyan megszokott dolog. Hanem az a roszmáju Rakovszky, kit Gajáry ur pártjával együtt kiközösített a hazából, no, már ez igazán türhetetlen ember. Mi köze neki egymást rágalmazó jó barátok kebel dolgaihoz? A dühbe jött miniszter, kemény kifejezéseket használt ismeretlen rágalmazója ellen, de elvégre, erre már Bessenyei ur mondja, hogy *tréfa*, s egész helyesen. Nekünk úgy rémlik, mintha ez az egész párt, minisztereivel, Bessenyeijeivel egyetemben érthetetlen egy gonosz tréfa volna, méltó a dobokai kobakhoz, mely összerelte. Mindentéle vélemény, elv és elvtelenség, sáp és önzetlenség, hazafiság és Szemere Attilaság békés együttlétben megfér benne, mint a Noé bárkájában.

Ne csodálkozzatok, hogy ez az öt millió vásárolt parlament nektek senmi komoly munkát nem végez, mert csak arra képes, a mire született, kaczagtató látványosságra. Ilyen célra egy kicsit drága multság a magunkféle szegény nemzetnek, na de legalább előkészíti alapját egy szebb jövőnek. Mert az ehhez hasonló felfogású többség lehetetlen, hogy hozzá ne járuljon a parlamentáris kormányforma teljes lejáratásához. Előbb-utóbb valami népszavazás félének kell helyettesíteni ezt a korhadt intézményt, hisz a szabadság sásfészkében, Svájcban, máris népszavazás folyik bármelyik megszavazott törvényjavaslat felett, ha 50 ezer ember ezt aláírással kívánja. Hej! be furesán nézne ki nálunk a 25 §, avagy a kvóta feletti népszavazás. Bizony nem ártana itt is ezt a rendszert meghonosítani.

Soha egy másik parlament hasonló szegénységi bizonyítványt a maga erkölcsi alapjának fogyatékoságáról nem állított ki, mint a mienk a mult heti Rakovszky-perben. Még operettnek is kaczagtató az ilyen jelenet. S aztán, a tetejében, ez a parlament viszi a maga létalapjának tisztaságát becsületbíró elé, ez perel két lapot, a miért születésének összes gyalázatosságát a szemére veti. Homéri kacaj jutalmazza majd ezt az ötletet! Mi azt ajánljuk a sajtóbíró elé hurczolt lapoknak, hogy az esküdtszék előtt ne hivatkozzanak tanuképen személyekre, de az Adria körül folyt esatára, mint koronatanura. Nincs és nem lehet a világon esküdtszék, mely őket ezek után elítélje.

Természetes, hogy Hegedüs ur műfelháborodásának és Bessenyei ur tréfájának az ország fizeti meg az árát. A személyeskedés és a vele járó skandalum a komoly dolgok iránt úgy sem nagyon érdeklődő honatyák figyelmét elvonta a dolog lényegétől, a javaslatból törvény lett. A bécsi bank pedig a markába nevet.

Vajjon nem ez volt-e igazi célja az egész komédiának?

Ki vele!

Igen-igen ritkán szoktam felvenni az ujságírói tollat, mióta züllött közéletünk-ből kiveszett az eszmény, intézményeink-ből az erkölcsi tartalom és férfainkból a magasabb életfelfogás. De most lehetetlen, hogy meg ne ragadjam, mert papírra kell vetnem lelkem izzó haragját, felháborodását és azt a velőt égető mélységes szégyent, melyet e percben érzek, hallván azt a hirt, hogy hazánk egyik legtörzsgyökeresebb városában, hol szinte telítve van és túláradt a levegő a Szemerék és Palóczyak szellemétől, kivált magyarsággal és hazafisággal, hogy itt Miskolczon akadt egy ember, e városnak 35 vagy 40 éven át polgára, a ki a hétfői esküdtszéki tárgya-

Megérkeztek a tavaszi újdonságok

ez idén a szokottnál is sokkal nagyobb választékban

Valódi angol és francia női ruhakelmék, lyoni fekete és színes ruha- és blous-selymek, valódi párisi pongeis selymek, deleinek és battistok, levantínok stb.

Teljes mintagyűjteményeket kívánatra minden czikkből bérmentve küldök a legnagyobb készséggel.

ROSENBERG GYULA

nagy divatáruházába

Miskolcz, Széchenyi-u. 40.

lason fölmert állani és nyilvánosan, fennhangon, talán dicsekedve, talán hetvenkedve, kötekedve, nagy közönség füle hallatára jelentette be az elnöknek és a hűledező biráknak, hogy *nem tud magyarul*, nem tud magyarul még annyit sem, amennyit egy esküdtszéki tárgyalás menetének egyszerű megértéséhez szükséges.

Blumenstocknak hívják ezt az embert. Hadd égjen itt szégyennel a neve.

Mert ez a szégyen egyedül az övé — akarom hinni — s nem egyszermind a zsidóságé, melynek tagja. Igen, merthá a zsidó tannal, vagy hithűséggel együtt jár a magyar nyelvnek ilyen vakmerő semmibe vevése és arczátlan lenézése, akkor kijelentem, hogy inkább pogány akarok lenni, mint zsidó, de egy percig sem vállalhatom el az együvé tartozást, a közösséget egy ilyen emberrel, ki a legnagyobb szégyen-bélyege most Miskolcz városának.

Honnan vetődött ide ez az ember?

Melyik széllel? A világnak melyik szegletéről?

Polyák nem lehet? Az háladatos és derék.

Németföldről való se! — Az hű és szorgalmas és megbecsülékeny adóját...

Hát miféle czenk náció szülte őt a mi átkunkra, a mi szégyenünkre? . . .

Hol volt ez az ember elbujva eddig?

Hol és kik között érintkezve tudta magát annyira elkülöníteni városunkban hosszú évtizedeken át, hogy nem érintette őt a magyarságnak mindent átható, magával sodró hatalmas árja, hogy legalább pár szó ragadt volna lelkén, ha nem másképp, hát hallásból!

Hiszen elképzelni is iszonyatos és megdöbbentő az, hogy Magyarország legszébb földjén, ott is, annak is egyik leggyökeresebb és legtisztább magyar-

ságu városában, mely szinte buzog a hazafiságtól Miskolcz városában akadjon az idegenségnek, a pogány németiségnek egy szigete, mely gyűlöl mindent, a mi magyar s fentart és ápol mindent, a mi ellenünk való és ártó.

Semmiféle növény nem tarthatja fenn magát, s nem fejlődhetik, ha nincs talaj, mely a fejlődésre szükséges és megfelelő elemeket nem tartalmazza.

Nem! Ez az ember nem egymagában áll, de tagjaként egy körnek, részeként egy csoportnak, mely hozzája hasonlatos, vele rokon és azonos, osztályosa mindenben, mely beékelődött közibénk — e szegény, elárvult nemzet erejevesztet testébe, vagyonába, vérebe és erkölcsiibe, mint pusztító féreg, mint átkos nyavalya.

Ki vele! Ki kell irtani, mint az undok pokol-vart, mint a vérünkbe keveredett öldöklő mérget, azokat a hitvány hazátlan kufár alakokat, a kik magyar földön élve, velünk együtt egy magyar levegőt szíva, e népjavaiból élőködve élnek, gyarapodnak, nagyra nőnek és még csak anynyira sem érdemesítik a magyarságot, hogy egy hosszú emberöltőn át csak egy pár magyar szót is megtanulnának. Ha másért nem, hát mutatóba, s ha másképp nem, hát mint a papagáj.

Nem ismerem más vallást, mint a hazaszeretetet. Nem ismerem más Istent, mint a ki e hazát adta s nem az — ígéret földét. E vallásom, ez Istenem, ez diktálja nekem most e szavakat, ez gyújtja most lángra vérem minden cseppjét, s vajha minden szavam egy-egy öldöklő nyíl és szavaimnak minden betűje gyilkoló mérge lehetne, hogy egy csapásra kiirthatnám vele a mi legnagyobb belső ellenségün-

ket a magyarságnak, magyar véren megnevekedett belső ellenségeit, a kik mindenütt ott vannak, hol jogokat lehet élvezni, tejben-vajban daskálni, a szegény Istenadta népnek szájából az utolsó belevő falatot kivenni, mindenéből ki-nullázni; de eltűnnek és kaczagva fordítanak hátat, a hol kötelességet teljesíteni, vagy áldoznia kell, mert a talpukon hordozzák a hazájukat, a zsebükben az Istenüket e nyomorultak. Ezért nem tudnak ezek magyarul sem érezni, sem gondolkodni. De még csak magyarul beszélni sem.

A példaszó azt mondja: „Ha farkasok közzé mégysz, tanuld meg a farkasokkal ordítani, s akkor nem esznek meg.“

Am a bolond magyarok közé mehetsz, ne tanuld meg nyelvüket, vessd meg és utáld hazaszeretetüket, s akkor te eszed meg őket.

Annak a szegény oláhnak, tónak vagy más, közénk telepedett idegen nációnak még elnézem, felfogom, sőt méltánylom az okát, ha nem tud a mi nyelvünkön, apja, öregapja s minden atyafia az volt, az is marad s ha akarná, akkor sines módjában nyelvben, szellemben velünk egygyé forradni. Két-három esztendei iskolázás nem fog rajta, tudatlan nemcsak a magyar nyelvben, de mindenben, a papja is az, a tanítója is az s jóformán csak arra születik, hogy egész élete hosszán véres verejtéket hullajtva, igavonó baronként a földet turja és dus maggal, foszlós kalácsesal, arany-nyal, ékességgel s jó móddal lássa el azt a sáskahadot, mely nagy fennen magyarnak titulálja magát, a mikor hasznót lát belőle, de menten német bőrbe vedlik a pokolra való, ha kötelességeket is kíván tőle ez a haza, mely ki-

TÁRCZA.

Három csók.

Az elsőről inkább Erzsike adhatna számot. Neki emléke van róla: egy jegy a homlokán.

Hiába figyelmeztettem, hogy ne merészeljen lovamra ülni, mert a pigémet*) hozzavágom: nem használt a szép szó.

Ráült s hintázni kezdett a toráncz szélén álló lovamon, mire én támadólag fogtam kezemben a pigét. De a kis amazon nem ijedt meg, sőt még erősebben himbálózott a lóval, oly annyira, hogy ez lovaglójával együtt lefordult a tornácz fájáról.

Az esés oly szerencsétlen volt, hogy kis lovacskámnak kitört a két első lába.

Én e szomorú látványra a kezembe szoritott pigét oda röpitettem Erzsike homlokához, melyet rögtön elborított a vér.

Kis szája nagyot sikoltott, mire anyám a konyhából a veszély színhelyéhez futott.

Hideg vizes ruhával kötözgette be Erzsike homlokát, ki e közben fuldokló zokogással es nagy részrehajlással mondta el az esemény lefolyását.

Ennek megtudása után anyám felkapta a porozó pálczát s felém közeledett; mire én

*) Fából való gyermek játékszer.

jónak láttam az utcaajtó felé iramodni. Szerencsétlenségemre anyám az ajtóban elcsipett s kegyetlenül kiporozta a bugyogós nadrágot rajtam, mit én éktelen bögéssel viszonztam.

De az csak semmi volt azon torturához képest, melyet anyám most mért rám. Azt kívánta t. i., hogy most rögtön kérjek bocsánatot Erzsikétől s csókoljam meg.

Hátha szíjat hasítottak volna a hátamból, megtettem volna? Nem én!

„Nem, sohasem“, mormogám daczosan, mire az előbbi nadrágkiporozás következtet s részemről még éktelenebb bögés követett. De azért én szilárdan ellent álltam az alkotmányellenes parancsnak.

Anyámat nagyon kivette türelméből ez engedetlenség. Megfogta a fületem s vonszolni kezdett Erzsi felé. Én levettem magamat a földre s irtóztatosan ordítottam.

Már Erzsike is megszánt s részvétellel szólt hozzám: „No, gyere Pista, aztán én is megcsókollak.“ De én hajthatatlan maradtam.

Végre anyám is szelídséggel s ígérettel igyekezett megtörni ellenállásomat: „Csókold meg no Pista fiám, s kapsz tőlem két krt.“

Az ígéretnek (hozzá voltam szokva a krajczározáshoz) megvolt a hatása: „hol van hát?“ mormogtam.

Anyám kivett a zsebéből két krt s kezembe nyomta. Ekkor én dühös tekintet-

tel közeledtem Erzsihez, s hirtelen megcsókoltam a kis száját.

Ennek a csóknak az ize olyan volt, mint a legkeserűbb orvosság, melylyel csak valaha éltem.

*

A második csók ifjúkorom elejére e-ik. Ekkor már nem tegeztük egymást, noha együtt nőttünk fel, mivel szomszédok voltunk. Erzsike már kisasszony volt, én meg gavallér. Hatod osztályu gymnazista, úgy 16 éves; Erzsike pár évvel fiatalabb.

A mamáknak eléggé nem érthető (a diákok szerint helytelen) szokása rossz szemmel nézni a diákoknak gyakori összejövetelet leányukkal e korban.

De mi tarthatatlanná tettük a mama szigorú elvét. Én és diákpajtásaim Erzsike bátyjához mentünk látogatóba, mit már a diákjog durva megsértése nélkül megtiltani nem lehetett.

Erzsike társai viszont Erzsikéhez jöttek vizitálni. Természetesen a két nembeli látogatókat külön szobában fogadták.

A lányoknak azután tetszett hamar meg-
unni a szobai fuladt levegőt, s kimentek a kertbe.

Nem sokára mi sem birtuk el már a sok cigaretta füstöt, s mi is a kertbe vetődünk. Itt aztán együtt jól elmulattunk.

Egyszer egyik pajtásunk — kinek legtöbb tekintélye volt közöttünk, mert leg-

tagadta fiaik közül Kossuth Lajost, a ki csak még is tett valamit a hazáért, ám nagy kegyesen s tárt karokkal befogadja a széles világnak minden szedett-vetett lézengő bitangját, kit csak a sors haragja mint a hulló férget a világnak mind a négy szegletéről közibénk vet, kik ugyan nem tesznek semmit, a mit a história feljegyezhetne — „dajcsol“-nak egész életükön át, ámha tesznek valamit, akkor attul sir a magyar . . .

Kossuth Lajost ki kellett tagadnia a lojalisan talpnyaló magyarságnak. — A kerepesi-uti temetőben — egy bölcs és hálás törvényünk szerint, melyet I. Ferencz József szentesített, — nem a haza legnagyobb fia, de egy idegen „staatsbürger“ fekszik, ám az ide bevándorlott gyülevész alakok, ha gyüölök is nyelvünket és összevéve mindent a mi magyar, csak adót fizessenek az osztráknak Mannlicherekre, akkor bizvást lehetnek magyar állampolgárok, Miskolczon városi képviselők, kamarai tagok s minden ügyünkben, hova magyar szív és ész kellene, fő-főtényezők! . . . Lánzy Lipót Jakabnak szavazatvásárló kupeczei, szemérmetlenül seftelő ágensei, s a magyarságra nézve minden fészkes fenének és romlásnak előidézői! . . . De ilyenkor mindig állampolgárok és magyarok! S ilyenkor tudnak beszélni magyarul is! Ugy! ugy!

Tények ezek, hihetetlenül gaz, szomorú és gyalázatos tények!

Ne beszéljen itt nekem senki vallásról, se születésről, idegen származásról, vagy bevándorlásról.

Ha valaki 40 éven át, itt élve minden esztendőben csak annyira fanyalodott volna, hogy évről-évre csak 10 magyar szót megtanul, már okvetlenül tudnia kell annyit, amennyi egy közönséges

tárgyalás menetének megértéséhez szükséges! A ki még annyit sem tesz s német zsargonjával itt rontja köztünk a levegőt, mint a mérges lehelet, az bünt követ el.

És e bűnre nincs mentség, mert e mellett elhalványodik még az apagyilkosság és a Görgeiek hazaárulása is, ha indító oka van.

Vajjon mit érdemel az, a ki abba a forrásba, melyből mindnyájunknak életet adó, üdvöt nyújtó édességes itala fakad, szántsándékkal mérget dob be?

Vajjon mit érdemel az, a ki nemzetünk testébe ékelődve, alkotmányunk sáncaiba befogadva, minden jogokban részeltetve, bitorolja a magyar nevet és megveti azt, a mi lelkünknek jobb fele, fentartó ereje és ég felé szálló imádsága, szentséges nyelvünket és hazafiságunkat?

Hát mit érdemelne egyebet, mint megvetést, lábbal taposást, és kiirtást. Hazaáruló az is, a ki az ily bünt menteni akarná.

A bűnök büne ez!

Kiméletet és irgalmat nem érdemlő.

Több szavam erre nincs is!

Csak ti hozzátok, kik velem testvérek vagytok, érzésben és gondolkodásban és egyek a haza szeretetében.

Polgártársak!

Tömörüljete, mint egy ember s tegetek szent fogadást, hogy az oly emberekkel, — ha ugyan akad még több, ki magyar véren és magyar javakon meggyarapodva nyelvünkről hallani nem akar, — érdeme szerint bántok el, vele nem érintkeztek, nem támogatjátok, garasotokat tőle megvonjátok s mint a háládatlan ebet mindenünnen kiveritek.

Méltó büntetése ez legyen!

Ki vele!

Dr. Köszegi Armand.

„A miniszteri vizsgálat“ cím alatt hozott közleményünkre a következő sorokat kaptuk: Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Szabadság“ f. hó 30-iki számának azon közleményében, mely Miskolcz város ellen vezetett miniszteri vizsgálatról számol be, oly valótlan állítás foglaltatik, mely sérti a városi tisztikar reputációját, s okot adván a gyanúsításra, azt szó nélkül nem hagyhatom.

A jelzett cikk ugyanis azon megjegyzéssel végzi a vizsgálatra vonatkozólag tett észrevételeit: miszerint úgy látszik újabb hivatalok krealása van ismét kiállításba, pedig a meglévő erő, és helyes beosztással a város közigazgatási ügymenete fenakadást nem szenvedne: „mert vannak a tisztviselők között olyanok is, a kik morfondirozás és pipa tisztogatással töltik a hivatalos időt.“

Bocsánat! Miskolcz városi tisztikaráról illet csak az mondhat, a ki előtt az ügyforgalom, ügymenet és ügykezelés stb. egy teljesen terra incognita, s a ki valószínűleg nem bir tudomással azon munka halmazáról, a melylyel egy 40000 lakossal bíró városi tisztikarának megküzdeni kell csaknem ugyanazon munka erő igénybe vétele mellett, mint ezelőtt 10 vagy 15 évvel.

A tisztelt közlő e mellett nem ismeri városunk polgármesterét, annak munkásságát, energiáját, a ki a munkásságban előljár, s meg nem tűrne a tisztikarban ily féle pipatisztogatókat, hanem megköveteli, hogy a munkából ki-ki vegye ki a kellő részt. Hígyje el, t. közlő ur, a városi tisztviselők inkább tulterheltségről panaszkodhatnak, s így nincs idejük a morfondirozásra, munkabeosztásuk is olyan, mely a viszonyokat mérlegelve, az igazságosságnak megfelel.

Különben nagy szolgálatot tenne közlő ur városunk polgármesterének, ha névszerint megnevezné azokat a csupán morfondirozó pipatisztogatókat, mert ha feltéve, meg nem engedve, volnának is ilyenek, az általánoságban odavetett frazissal az egész tisztikart befeketíteni nem illő, nem megengedett dolog.

Egy városi tisztviselő.

jobb magyar dolgozatokat tudott írni s legjobban tudott a cigarettából slukkolni — azt indítványozta, hogy játszunk „haragszom rád.“ Az indítvány mindkét nem részről elfogadtatott.

Én hamar megharagudtam Erzsikére azért, mert feketének találtam azt a kis jegyet a homlokán (pedig inkább egy kis vörös pont volt fehér mezőben.)

A fekete szóért aztán zálogba kellett adnom peneczilusomat.

A játék végén a zálogot természetesen, egy csókkal kellett kiváltanom.

Erzsike, bár pirulva, de minden ellenzés nélkül engedte, hogy megcsókoljam az arcát (az ajkát rösteltem).

Ennek a csóknak az ize olyan volt, mint a legédesebb méz, a melynek édességét azonban csak addig érzed, míg a nyelveden van.

*

A harmadik csókhhoz pár év elteltével jutottam csak a második után. Mert Erzsike mamájának tudomására jutott újolag a „haragszom rád“-játék s ez Erzsikééknél többé elő nem fordulhatott.

Nem sokára az összejövetelek is elmaradtak, mert Erzsike bátyja, a hatodik osztály elvégzése után, beöltözött papnak s elköltözött hazulról.

Én azonban, mint szomszéd, ezután is ellátogattam a házukhoz, sokszor egész dél-

utánokat töltve Erzsikével. Az együtt való társalgás volt legfőbb örömünk.

Ő viszont elmondta házi dolgait, vagy eldicsérte olvasmányait, melyeket én válogattam ki neki az én kedvencz köteteimből. Beszéltünk ezeknek szerelméről is; de egy szóval se említettük saját viszonyunkat, bár titokban legalább én mindig erre gondoltam.

Igy telt el két év, mely után az érettségi bizonyítvány megszerzése engem a fővárosba szólított szülővárosomból s egyszersmind kiszakított Erzsike közeléből.

Otthon létem utolsó délutánján mentem Erzsikéék felé búcsúzni.

Erzsike egyedül volt a szobában. A diványon ült. Én mellette foglaltam helyet. Bánatos volt, bár igyekezett vidámnak látszani. Kérdezősködött utazásomról: mikor indulok (pedig jól tudta, hogy az nap este) mikor érek oda stb.

Én is rendkívül semmitmondó voltam szavaimban. De azért mi mindketten igen elérzékenyültünk. És ekkor ismét tegeztük egymást, mint gyermekkorunkban.

„Tőled válok meg legfájdóbb szívvel, Erzsikém!“ — „Mikor jön haza megint Pista?“ — kérdé félsírva. „Egy év múlva“ — feleltem szorultan.

„Oh, az nagyon soká lesz!“ mondá zokogva.

„Velem lész minden gondolatomban angyalom!“ s megfogtam a kis kezét.

„Pista én nagyon szeretlek téged!“ Sutogá átszellemülten. És ekkor átszorítottam karcsu derekát; piros ajkára tettem ajkamat és megcsókoltam hosszan, melegen.

Ennek a csóknak az ize olyan volt, mint a legerősebb tokai boré, melynek mámorító hatását igen sokáig érzi az ember.

*

I. U. i. Három évig voltam én részeg attól a csóktól s részegségem mámorát elég drágán fizettem meg: a római, magán- és magyar közjog helyett az Erzsikével titkon váltott leveleket olvastam mindig, minek azon természetes következménye lett, hogy mind az első, mind a második jogi alapvizsgálaton szerencsésen elbuktam s a javítón sem tudtam egyszer sem rongyos elégségesnél többre vinni. Három év multával aztán Erzsike, mivel nem volt kedve reám várni még öt évig (1 év egyetem + 1 esetleg két év önkéntelen önkéntesekedés + 3 év joggyakorlás = 5 év mulva ügyvéd), hűtlenül férjhez ment, a mi engem kijózanított; mit onnét gyanítok, hogy az első szigorlaton nem buktam meg, sőt szerencsésen tuestem rajta. Hanem igaz, hogy többé nem olvastam hétszámra az Erzsike leveleit.

II. U. i. Negyedik csókról, fájdalom, eddigelé nem adhatok számot.

Raptus.

Nem hagyhatjuk szó nélkül a fentebbi sorokat. A cikkiró városi tisztviselő ur nem győzött meg bennünket arról, hogy Miskolc város tisztikarában újabb hivatalok szaporítására szükség van, mert az nem áll, hogy városunk tisztikarában ma éppen annyi tisztviselő van, mint 10, vagy 15 év előtt. Hiszen majd minden esztendőben állítottunk fel valami új hivatalt. Most rendőri tanácsosra, majd bűnügyi kapitányra, azután több rendőrbiztosra volt szükségünk, hát ezeket az állásokat mind szerveztük és betöltöttük.

Mi a tisztikar reputációját sérteni a világot sem akartuk, nem is sértettük. De hol van a föld kerekén olyan hivatalos testület, a melynek minden tagja *egyenlő képességgel* bír. Egyik emberbe több, másik emberbe kevesebb képességet adott az Isten. Azt maga a városi tisztviselői kar sem mondhatja, hogy mindenik tagja egyformán csupa lángész: ennél fogva egyik többet, másik kevesebbet képes elvégezni. A kinek nehezen megy a munka, az bizony hosszasan gondolkodik és morfondírozik. A városi tisztviselői kar — a főbb tisztviselőket kivéve — valljuk meg őszintén, nem a legjobb munkanyagból van összeállítva. Miskolczon a végzett kereskedők és iparosok legtöbbször a városához sietnek állásért és kapnak is állást. Ezek az emberek természetesen nem képesek úgy és annyit dolgozni, mint a közigazgatási hivatalokra képesített, kvalifikált emberek.

Nagyon jól ismerjük mi városunk polgármesterét. Tudjuk, hogy az ő éles szeme sok mindent észrevesz. De azt is tudjuk, hogy ő sem lát és nem láthat meg mindent. A mikor ő kihuzza a lábát a városházáról vagy pedig nincs itthon, no vallják meg maguk a tisztviselők, nem több szabadságot engednek-e meg maguknak, mint a mikor ő ott van a városházánál? Ugy tesznek ők éppen, mint az egerek, ha a macska nincs otthon. Ilyenkor bizony megtörténik, hogy egyik-másik hivatalnok tovább tisztogatja a pipáját, mint a hogy kellene. Azt azonban ne kívánja tőlünk a cikkiró városi tisztviselő, hogy mi ezeket névszerint megnevezzük, mert mi besugó vagy áruló szerepre nem vállalkozunk.

Mi mindezeket csak azért említettük föl, hogy bebizonyítsuk, hogy van Miskolc városának elég tisztviselője. Csak az a kívánatos, hogy ezek a tisztviselők kellő munkabeosztás mellett hűségesen és lelkiismeretesen dolgozzanak. Mindenütt, az összes magyar városokban arra törekednek, hogy helyes munkabeosztás mellett a tisztviselők létszámát kevesbítsék. Csak Miskolc volna az a város, a hol a tisztviselők számát emelni kell?

Néppárti mozgolódás a megyében. Még a mikor csak kombinációba jöttek a tavaszi választások, már hirt adtunk arról, hogy a néppárt Borsodmegyében is erősen mozgolódik. Akkor ezt a hirt mindenki sietett megczáfolni. Hogy az aggodalom nem volt indokolatlan, legjobban mutatja, hogy a néppárti agitáció már javában folyik a megyében. Biztos forrásból értesülünk, hogy a vidéki kerületek legtöbbszörében állít jelöltet a néppárt. Ugy hiszi, hogy erős vára lesz a *dédesi* kerület, a melyben a református községgel szemben 16 község katolikus. A néppárt központi intézősége állandó s titkos összeköttetésben áll a kerülettel és mint bennünket informáltak, a dédesi kerületben *Bilkey* József bolyoki kántor lép fel hivatalos néppárti programmal. Legközelebb az agitáció és korteskedés egész nyilvános lesz a néppárti jelölt érdekében.

UJDONSÁGOK.

— **Katonai hírek.** *Fiala* Antal vezérőrnagy, a 6. tüzérdandár parancsnoka a 2. tüzérdandárhoz, *Marsch* Antal ezredes a 12. sz. hadtest tüzérezred parancsnoka a 6. tüzérdandár parancsnokává nevezettek ki.

— **Előléptetések.** A máv. miskolci üzletvezetőségének területén levő tisztviselők előléptetéséről szóló multkorai hírünkben elnézés folytán kimaradtak a következők előléptetései: *Kun* József gépészmérnök, *Fülöp* Tivadar mérnök és *Stieglitz* Vilmos gépészmérnök, mindhárman az V. rangfokozat III. osztályából a II. osztályába léptek elő.

— **Kinevezés.** *Koppányi* Miklós és *Mocsár* Andor kir. törvényszéki joggyakornokok aljegyzőkké nevezettek ki.

— **Csillaghullás.** Az 5. gyalogezred egyéves önkéntesei közül tizedesekké léptek elő: *Komáromy* Zoltán, *Varga* László, *Grünvald* Róbert, *Kameniczki* András, *Simon* István, *Volf* Jenő, *Szepesi* László, *Baruch* Jenő, *Dick* József, *Kovács* István, *Veis* Imre, *Weisz* Ernő, *Gombár* István, *Simai* Imre, *Maklári* Dezső, *Szép* László, *Hrebenda* József, *Homer* Andor, *Tóth* Pál, *Husovszki* László és *Nagy* Sándor.

— **Eljegyzés.** *Marton* János vasgyári hivatalnok szombaton tartotta eljegyzését *Győri* Mariska urhölgygyel, *Győri* József vasgyári titkár bájos és szeretetreméltó leányával.

— **Esküvő.** *Porcs* István, kir. törvényszéki joggyakornok márczius 30-án tartotta esküvőjét Budapesten *Nagy* Marianne-nal, Dr. *Nagy* Miklós orvos leányával. — *Flentyé* Gyula szombaton tartotta esküvőjét az ág. ev. templomban özv. *Visnyai* Daniélné urnóval. — *Kun* Kálmán fiatal ipáros tegnap tartotta esküvőjét *Nemes* Zsuzsika kisasszonnyal a Kossuth-utcai ref. templomban.

— **A miskolci ügyvédi kamara** közhírré teszi, hogy dr. *Zubriczky* Dénes Miskolc székhelyvel az ügyvédek lajstromába bejegyeztetett.

— **Halálozás.** *Barkassy* József, a Takarékegylet buzgó és fiatal segédkönyvelője f. hó 29-én, életének 25-ik évében elhunyt. A megboldogult temetése vasárnap délután ment végbe nagy részvét mellett.

A m. kir. államvasutak miskolci műhelyében fennálló dal- és önképzőkör márczius hó 24-én tartotta meg rendes évi közgyűlését. Tiszteletbeli tagoknak nagy lelkesedéssel és egyhangulag *Görgey* László üzletvezetőt *Stankovits* Miklós főfelügyelő, üzletvezető helyettesét és *Salzberger* Zsigmond mérnököt választotta meg. A megválasztott tiszteletbeli tagoknak a díszoklevelet legközelebb egy küldöttség fogja átnyújtani.

— **Névnapi üdvözlés** *Hidvégi* Benő kir. tanfelügyelőt névnapja alkalmából meleg ovációkban részesítették az ismerősök, jóbarátok és tisztelők serege.

— **Tűzoltó gyakorlatok.** A miskolci önkéntes tűzoltó egyletnél a tavaszi gyakorlatok f. hó 14-én veszik kezdetüket. Tűzoltóink fokozott kedvvel látják a gyakorlatokhoz, annál is inkább, mert július hó folyamán nagyszabású népnépszünet foglalkoztatni.

— **A miskolci daléregylet** vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését *Soltész* Nagy Kálmán kir. tan. polgármester elnöklete alatt. Elnök tartalmas megnyitó beszédében éles kritikát gyakorolt a nagy közönség amaz érthetetlen és rideg közönye felett, melyet a 27 éves dicső multu egylet iránt tanúsít. Majd buzdítja a működő tagokat, hogy e beteges társadalmi tünet ne lankaszsa ezután sem nemes lelkesedésüket és buzgóságukat s maradjanak továbbra is a dal önzetlen, lelkes bajnokai és hű ápolói. A nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitó után *Pásator* Zoltán titkár olvasta fel jelentését, melyben hű képet nyújtja mind amaz eseményeknek, melyek az egylet kül- és beléletében előfordultak. Az évi jelentés örvendetes tudomásul szolgált. Ezután az évi zárszámadások terjesztettek elő s jóváhagyattak; a buzgó pénztárnoknak, *Hesz* Miklós-nak a felmentvényt elismerés nyilvánítás mellett megadták. Következtek a választások. Eredménye a következő: Elnök: *Soltész* Nagy Kálmán, alelnök: *Petro* József, titkár: *Pásator* Zoltán, pénztárnok: *Hesz*

Miklós, levéltárnok: *Balás* Miksa, karnagy: *Miskolczy* Pál, választmányi tagok: *Kun* Kálmán, *Porcs* János, *Tóth* Pál, *Pataky* Sándor, *Soltész* Nagy Albert, *Rács* Jenő. A közgyűlést a daléregylet éneke zárta be, előadva a „Dal szentháromság” műnégyest.

— **A sorozás** javában folyik vármegyénk területén. Ezideig a sajtó-szentpéteri, szendrei, m. csáthi és ózdi járásokban végződött be, most folyik a miskolci járásban s hátra van még Miskolc város és a mező kövesdi járás. A sorozó bizottság a polgári elnökök s a sorozó polgári tisztviselőn kívül *Schultheisz* Emil honvéd alezredes, *Erber* Ferdinánd cs. és kir. őrnagy, *Petróczy* Ferencz cs. és kir. főhadnagy s *Darvas* m. kir. honvédhadnagyból, továbbá egy közös hadseregbeli s egy honvéd főorvosból áll. A miskolci járásban *Molnár* Bertalan megyei főjegyző végzi a polgári elnöki tisztet. A járás sorozása folyó hó 4-én ér véget s a husvétünnep után a város soroz.

— **A kereskedők és kereskedő ifjak** betegsegélyző pénztára a mult vasárnap tartott évi rendes közgyűlést *Lang* Sámuel elnök leköszönt. A közgyűlés a távozó elnököknek 7 évi buzgó és fáradhatlan munkásságáért jegyzőkönyvileg fejezte ki hálás köszönetét és a jegyzőkönyvi kivonatot egy küldöttség most vasárnap délután nyújtotta át *Lang* Sámuelnek. A küldöttség vezetője *Lichtenstein* László volt, ki meleg szavakban és hatásos beszédben tolmácsolta a pénztárnak a volt elnök több évi önzetlen munkássága felett érzett háláját. A szívből jött szavakra a könnyekig meghatva mondott köszönetet *Lang* Sámuel.

— **A kórházi nagybizottság** Dr. *Szabó* Gyula elnöklete alatt tegnapelőtt, hétfőn délután 3 órakor rendes havi gyűlést tartott. Az ülés legérdekesebb és legfontosabb tárgyát az ezidei kórházi szükségletek beszerzése képezte. A február hó folyamán tartott gyűlés *Tarnay* alispán kérelmére tudvalevőleg úgy határozott, hogy az ezidei szállításokat is *Freidiger* Mózes és fia budapesti cégnek adja, mint a ki az új be rendezést is szállította. Minthogy ez a határozat sok kombinációra s gyanúsításra adott alkalmat s a sajtó is állást foglalt annak idején ez ellen, a tegnapelőtti gyűlés a közhangulat nyomása alatt megváltoztatta a februári határozatot s az ezidei szállítást *Kohn* Ede helybeli nagykereskedőnek adta ki, a kivel a szerződés meg is kötött.

— **Agyonütötte a feleségét.** *Droscek* András szilvási lakos fuvarost valaki névtelen levélben arra figyelmeztette, hogy feleségéhez, a kivel különben alig egy éve, hogy házasságra lépett, idegen férfi, a szeretője jár, mialatt ő távol van. A féltékeny négy tett ember mindenkiben, a ki csak az asszonya felé mert nézni, a csábítót kereste, persze nem találta. Tegnapelőtt úgy vette észre, hogy mégis rajtacsípte nejét. Egy férfit látott kiosonni a házból. Örületes féltékenységében ekkor baltát ragadott s úgy vágta fejbe feleségét, hogy az szörnyet halt.

— **Gyanus halál.** A rendőrséghez névtelen feljelentés érkezett, hogy *Fraller* Károly, a *Korona* szálloda éttermének volt főpinczére *gyanus* halállal mult ki. *Horváth* Károly kapitány a vizsgálatot e feljelentés folytán azonnal megindította és dr. *Ixel* Soma és dr. *Pfiegler* Imre orvosok végezték a hulla szemlét, a minek során azonban semmi olyasmit nem tapasztaltak, a mi *gyanus* halálra következtetett volna.

— **Törvénytelen gyermekek.** A törvény nem is írja elő abban az irányban, de a városi hatóság megható gondoskodással gondoskodik a bűnös szerelem ártatlanjairól. A városban élő törvénytelen gyermekek a városi kerületi orvosokkal minden évben kétszer megvizsgáltatnak, vajjon kötelező gondozásban, ápolásban van-e részük. Az ez évi ilyen orvosi vizsgálat a napokban történt és erről az orvosok a polgármesterhez jelentést nyújtanak be. A dajkaságban levő törvény-

...tettek ellen megtette a feljelentést.

— **Egő erdő.** Bánfalva község határában fekvő községi erdő 6 hold területen leégett. A nyomozat kiderítette, hogy a tüzet **Dédesi András, Magyar Károly és Onga János** nekészényi lakosok gondatlansága okozta; nevezettek ittas állapotban az erdőn keresztül indulva, a száraz alom közé égő szivar véget dobtak s ebből származott a veszedelem. A tetteseket feljelentették a saji szentpéteri járásbírósnál.

— **Lélekkufar.** Veszedelmes nőt tartóztatt le tegnap a rendőrség. Egy fiatal csinos leánykát vitt magával s a szegény teremést áruba bocsátotta. A lélekkufar gyalázatos tetteire valaki felhívta a rendőrség figyelmét, mely aztán letartóztatta. A fiatal leány hallatlan dolgokat adott elő a rendőrségen, kihallgatása alkalmával a „mama“-ként szereplő bestia tetteiről.

— **Tűz.** Nagy tűz pusztított az elmúlt héten Nagy-Barczán. Kigyuladt **Csikász Illés** ottani lakos háza istállója, kamarája és a benne volt gazdasági eszközökkel és takarmánnyal földig égtek. A tűz keletkezését illetőleg az a gyanu merült fel a vizsgálat folyamán, hogy a tűz haszonlesésből okoztatott.

— **Itt a tavasz!** Minden, a mi él, kezd levegni rideg köntösét. Fű, fa, virág színes pompába öltözve fürdik a napsugárban. Fényárban uszik minden, a mi csak létezik, itt az Ávas alatt a Szinva és Sajó kies völgyében. Ámde minden fény sugar megörökíti azon a fényes kirakaton, mely **Szántó Mór** pompában csillogó üzletét jelzi. A fény és pompa csalogat, hívogat és így nem lehet csodálkozni azon, hogy öreg és ifju, gazdag és szegény csak a **Szántó Mór** üzletébe siet, hogy tavaszi ruhaszükségletét megvásárolja. Miért igyekszik mindenki oly rohamos lépésekkel a **Szántó Mór** üzletébe? Azért, mert abban az üzletben **magyar gyárak szövevényéből** annyi rengeteg öltöny van összehalmozva, hogy ott mindenki megtalálhatja és kiválaszthatja azt, a mi szemének, szájának tetszik. De nemcsak kiválaszthatja, hanem meg is veheti **mesés olcsó áron**; mert **Szántó Mór**nak az az üzleti elve, — a mitől soha el nem tér, — hogy, „**a ki készpénzen vásárol, ne fizessen nagy árakat.**“ Nem is bánta még meg soha senki, a ki hozzá ment vásárolni. Azért édes anyámra, a ki még tavaszi ruha dolgában szűkölködöl, csak siess, rohanj **Szántó Mór** üzletébe, ha ott vásárolsz, nem fogod megbánni.

x **Husvétii tojások, Kugler bonbonok** igen nagy választékban kaphatók **Trillhaas Gyula** cukrászdájában. Ajánlom továbbá a közelgő husvétii ünnepekre kitűnő minőségű **pozsonyi diós és mákos patkóimat.**

x **Selyem maradékok, ruhák, blousok, és napernyőhuzatok óriási választékban** már **45 krtól** kezdve, míg a készlet tart kapható **Barta Jenő** női divat és vászonruházában Miskolcson, **Széchenyi-u. 49.**

x **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek műterme **városháztér 20.** naponta a n. é. közönség rendelkezésére áll. — Hol művészi kivitelű **szép képek** készülnek **jutányos árak** mellett. A kapu bejáratnál **állandó képkiallítás.**

CSAK 5 TÖRTÉNT 1 ÓRA

tanítom a **német nyelvet** alaposan úgy írásban, mint szóbelileg naponként 1--1 órán át. **Róth Karolin.** Lakásom: Kun József-utca 9. sz. (Kis Hunyad.)

x **Megtekintésre méltó tavaszi ujdonságok.** A legújabb remek színezetű gyapju-, selyem-, zephir- de laine- és voile-**kelmék**, legdivatosabb **ruhadiszek**, selyem- és moaré **bluzok**, **joupon.** Francia és angol gyártmányu **nap- és esőernyők**, csipke- és szövet-**függönyök**, futó- és szalon szőnyegek, **ágy- és asztalterítők**, **menyasszonyi kelengyék**, női és gyermek-**harisnyák** s egyéb **divatcikkek-különlegesség** **Dancz József** divatruházában **Miskolcson**, **Széchenyi-utca 31. sz. a.** kapható. 1...10

Színház, művészet.

A szezon vége.

Miss Mary Halton. A világhírű angol diva két esti vendégszereplése zárta be az idei téli szezont. Volt még egy előadás, a karaszemélyzet jutalomjátéka, ez azonban a szezonon kívül történt. Külsőségeiben, de méltán mondhatjuk, hogy tartalom tekintetében is fényes befejezése volt a szezonnak. A nekünk exotikusnak tetsző darabokban egy ugyancsak a mi közönségünk felfogása szerint exotikus színész nő szerepelt, a mi pedig nem mindennapi dolog. Az első estén kaczagás is fogadta a két nyelvű előadást, később azonban csak megbarátkozott közönségünk az excentricitással és élvezett, mintha — értette volna. Az angol diva előadása, játéka oly világos, kifejező, hogy csak nézni kellett s már szinte tudta az ember, mit akar kifejezni. — Ha közönségünk, a melyet az angol divával szemben különben sem kötelezett semmi sem egyébre, mint köteles magyar vendégszeretetre és illendő fogadtatásra, eleget is tett, mondjuk, e kötelezettségeinek, vagy legalább is nem feledkezett meg róluk, annál nagyobb gáncs illeti a társulatot — már azokat tudniillik, a kik akarva, nem akarva hozzájárultak ahhoz, hogy egy magyarul nem tudó, idegen nyelvű vendégművésznőt kifigurázzanak csak azért, hogy bosszantó röhögésben törjön ki a t. cz. karzati publikum. — Ugyancsak furcsákat gondolhatott volna rólunk egy olyan európeer ember, ki történetesen érti is a nyelvünket s jelen lett volna a vendégelőadásokon. Mert dicsérendő valami a büszke magyar önértet, de csak a maga illő helyén, nem pedig úgy és oly módon, hogy egy idegen vendégművésznőt, azért, mert nem magyar, olyannak nézzük, mintha a barbár Afrika belsejéből jött volna el hozzánk. De különben hagyjuk ezeket a dolgokat, hisz a mikor ezek történetek, végét járta a szezon, most

pedig, mikor ezeket írjuk, mikor e sorok megjelennek, már teljesen vége is van. De felemlítettük azért, hogy ha netalán el akarna bennünket, a miskolczi közönséget, itélmi a történetekért valami véletlenül akkor itt járt idegen, úgy lássa, hogy éppen magunk miskolcziak itéljük el a történeteket.

A Gésák előadása nálunk oly beosztással került színre ez alkalommal, hogy teljesen ujdonság számba ment. Eddig mindig 3 felvonásban játszották, ezuttal azonban össze lett vonva 2 felvonássá, úgy a mint azt Londonban, Bpsten is játszik. Az igaz, hogy sok ki is maradt. Az előadás központja természetesen az angol miss volt, alig várta a közönség, hogy megkezdődjék a jelenése. Végre a szinpadra repült, orkányszerű taps és éljenzés fogadta, azután folyt tovább az előadás, de mindannyiszor megzavarva a közönség lelkes tüntetésétől. Az angol diva hálásan bókokkal köszönte meg a tetszés ilyen spontán túlaradását. Széles terjedelmű hangjának ügyes kezelése egészen elragadta a hallgatókat, pedig rendkívül összetörte az utazás fáradalma és megérkezése után csaknem az előadás kezdetéig tartott próba. Azonkívül pedig erősen meg is volt hülve. Játéka vetekedett énekével, oly mesterkéletlen, természetes volt. Az elragadtatás azonban a második felvonás ugynevezett kaczagó kupléjainál tört ki elementáris erővel. Ezt a dalt nálunk, de a vidék minden városában kihagyták, Budapestben is csak próbálgatták. Így hát egészen ujdonságba ment. Meg kell adni, művészi remek is volt az, egyik erőssége, vonzó ereje az angol művésznőnek. A közönség nem akart vele betelni s helykülönbség nélkül, a mi pedig nálunk, hol csak a karzat és a diákság szokott tapsolni, feltűnő is, — oly lázba ejtette a közönséget, hogy a szünni nem akaró tapsra és éljenzésre 4-szer kellett megismételnie a divának.

Az első napi vendégszereplés lelkes hangulata fokozott mértékben nyilvánult a Santoy előadásánál is. Taps és éljen hangzott fel minden énekszám, minden táncz s általában minden jelenete után a zsufolásig megtelt színházban. Egy szóval legteljesebb erkölcsi sikerről számolhatunk be.

Ez estén bucsuzott el a társulat is tulajdonképen. A lelkes hangulatból színészeinknek is kijutott az őszinte bucsuzó. Hisz jövőre már nem térnek vissza!

A saisonról kellene még szólnunk általánosságban. Ha tudnók, hogy felszólalásunkkal lendítünk a miskolczi színügy sanyaru helyzetén, szívesen ismételnők ez alkalommal is a már oly sokszor hangoztatott véleményünket. De hát a míg a színházat nem a város kezeli, s míg a színügy körül nem a színügy érdekei nyernek kielégítést, hiabavaló minden. Ha a viszonyok kényszerítő hatalma nem fog a bajon segíteni, úgy addig minden marad a régiben. Elhallgatjuk tehát a Korholás szavait.

* * **Színházi jelentés.** Az áprilisi pótszezon színi jelentése már megjelent. A pótszezon 7-én fog kezdődni a „Veres sapka“ cz. népszínmű előadásával és május 1-ig fog tartani. A 24 előadás között van hirdetve Ledofszky Gizella három estélyre tervezett vendégszereplése, ugyszintén Blaha Lujza, Márkus Emilia és Fedák Sári vendég fellépései is. A társulat új tagjai lesznek: Tharaszovits helyett Fekete Aranka, Keresztési anyaszínesznő helyett Halmai Kornélia, szende B.

Telefon
126.**ANGOL DIVATÁRUHÁZ**Telefon
126.**Kalap és fehérenemű árak:****Gyermekkalap és sport-
sapkák** 70 krajczártól.**Fiukalapok** minden színben
90 krajczártól.**Férfi kalapok** legújabb di-
vatu 1 forinttól.**Férfi kalapok** valódi angol
nyulszőr 2 forinttól.**Nyakkendők** minden elgon-
dolható árban és kivitelben.Férfi és fiu fehér és színes
ingek minden árhoz.**Zsebkendők** valódi vászon
és batiszt, tuczatja
2 forinttól.Férfi, női és gyermek **haris-
nyák** nagy raktára.**Nap- és esőernyők**
1 forinttól.**Vállfüzők**, valódi halcsont
1 forinttól.Dus választék **sétapálcák,
keztük, nadrágtartók,
illatszerek, szappanok**
fogtisztító **Oalodon, Odol.**

A legolcsóbb, szabott árak.

BRAUNFELD FERENCZ
czipő, kalap és férfidivat áruháza
Miskolcz

Városház-tér 20. sz. Dunky Fivérek fényindaja alatt.

Megnyilt e hónap elején.

A nagyérdemű vevő közönségnek oly nagy előnyt nyújt el nem ért versenyképesség, valamint legelőnyösebb kiszolgálás által, hogy már a legcsekélyebb bevásárlásnál is **készpénz** takarítható meg.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek, a meg nem felelők készséggel becseréltetnek.

Czipő árak:**Gyermek czipők**, sárga és
fekete bőr 50 krajczártól.**Leányczipők**, gombos és
füzős 1 forinttól.**Leányczipők**, nagyobb gom-
bos, füzős sárga, fekete
1 frt 40 kr.-tól.**Női bőrczipők**, füzős és
czugos 2 frt 60 kr.-tól.**Női zergebőr czipők**,
gombos, füzős és czugos, sárga,
fekete 3 forinttól.**Női sevro lakk és keztü-
bőr czipők** 3 frt 50 kr.-tól.**Férfi jó minőségű bőrczipő**
2 frt 60 kr.-tól.**Férfi borjubőr czipő**, czu-
gos és füzős 3 forinttól.**Férfi sevro lakk és keztü-
bőr** 4 forinttól.Dus választék haj- és
fogkefék stb. stb.

A legolcsóbb, szabott árak.

Tiszti egyenruházati és felszerelési intézet.**ÉRTESÍTÉS.**

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint

KOKÁLY TAMÁS ÉS FIA

czég alatt

Széchenyi-utoza 60-ik számú Debreczeny-féle házban
a jelenkor igényeinek teljesen megfelelően berendezett elsőrangú**férfi szabó és tiszti egyenruházati üzletet**

nyitottunk.

Több elsőrendű üzletekben számos éven át, ugyszintén 10 év óta Egerben fennálló üzletünkben szerzett tapasztalataink folytán azon helyzetben vagyunk, hogy a n. é. közönség legszigorubb igényeinek is megfelelni képesek leszünk. Dusan felszerelt szövet-raktárunk csakis a legjobb minőségű bel- és külföldi gyártmányokból áll.

Megrendelések polgári és papi öltönyökre, ugyszintén katonatiszti, vasuti hivatalnok, posta- és távirdata-
tiszt, tűzoltó és bármily egyenruha elkészítése pontos kiszolgálás és jutányos árak mellett elfogadtatnak és saját műhelyünkben készítettnek el.

Üzletünkben mindennemű felszerelési cikkek a legjobb minőségben, dus választékban kaphatók.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve vagyunk mély tisztelettel

Kokály Tamás és Fia, a cs. és kir. 60-ik gyalogezred tiszti
egyenruházatiának szerződött szállítói.

Alólirottak által igazoltatik, hogy Kokály Tamás és Fia helybeli czég, 9 év óta a cs. és kir. báró Appel nevét viselő 60. gyalogezred szerződéses egyenruha-szállítói, kik minden tekintetben megfeleltek: törekvésük állandóan oda irányult, hogy kiváló minőségű kelmek, jó és elegáns szabásu munka, az egyenruhák kifogástalan kivitelével a tisztikar minden követelményeinek megfelelően, s ugyanezen törekvésükért mint egyenruha-szabókat a legjobban ajánlhatjuk.

Egerben, 1901. márczius 16-án.

Molináry,
ezredes, ezredparancsnok,**Nagy László,**
kapitány, egyenruházati gondnok.

A Kokály Tamás és Fia tiszti egyenruházati czég által nekem már mintegy 10 év óta kiszolgált egyenruhák és felszerelések a legjobb minőségben, valamint a legszebb kidolgozásban szállítottak s tetszésemet minden tekintetben megnyerték, miért is ezen egyenruházati céget legmelegben ajánlhatom.

Eger, 1901. márczius 15-én.

Kállay Sándor,
m. kir. honvéd-százados.

Tavaszi ujdonságok!

Daczára a naponként fokozódó áremelkedésnek, előlegesen tett nagyobb mérvű bevásárlásom folytán azon helyzetben vagyok, hogy az alant felsorolt cikkeket

még a régi árban árusíthatom.

Tessék az alábbi árjegyzéket elolvasni s annak valódiságáról személyesen meggyőződni.

Duplasz. divatszövetek

minden kivihető mintákban 22, 24, 26, 28, 30 kr.

Legujabb pepita

és más kivitelű mintákban, méterje 52 krtól feljebb.

Tavaszi kosztüm-kelme,

120 cm. széles, gyönyörű kivitelben, méterje 86 krtól feljebb.

Duplasz. fekete kelme

méterje 26 krtól feljebb.

Fekete kelme,

120 cm. széles, tiszta gyapju, méterje 56 krtól feljebb.

Kamgarn kelmék, egyszínű

120 cm. széles, a legdivatosabb színekben, méterje 72 krtól feljebb.

Vásznak

1 vég 30 rőf creas vászon 3.50, 4.50.
1 vég 30 rőf Rumburgi pamutvászon 4.85 és feljebb.

I finom szövetgarnitúra

(2 ág és 1 asztalterítő) 4 frtól feljebb.

Futószőnyegek,

65 cm. széles futószőnyegek mtrje 23 krtól feljebb.

90 cm. széles futószőnyegek méterje 54 krtól feljebb.

Csipkefüggönyök

100 cm. széles, méterenként 22, 28, 30, 38, 42, 50, 60, 65 kr.

120 cm. széles mtrként 70, 85, 1.20

Csipkefüggönyök

egy pár (2 ablakra) 3¹/₂ méter magas 3.20, 3.80, 4 —.

Jó mosó kartonok

méterje 20 krtól feljebb.

Francia zefir és selyem battisztok

nagy választékban, valamennyi kiválóan szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivite.

Férfi és női fehér ingek,

Sima fehér férfi ing 90 krtól feljebb. női ing csipkével vagy himzésel díszítve 65 krtól feljebb.

Férfi alsó nadrág

erős Copperból 6 drb 4.95 frt francia szabás, szegélyezett övvel, legjobb minőség, 6 drb 6.50 frt.

Női és férfi zsebendők

85 krtól feljebb.

Fekete és színes gyermek, női, valamint férfi harisnyák, ing-blousok, miderek, keztyük, női és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció és mindenféle szabókéllékek legolcsóbb árban kaphatók.

Nap- és esőernyők nagy választékban.

Sírkoszorúk nagy választékban állandóan raktáron.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Városház-tér 1. MISKOLCZ (Breuer-palota.)

Miskolcz város legolcsóbb bevásárlási forrása.

Hivatalosan elomzárolt, arankamentes

lóhere- és lucernamag

eredeti fajtisza takarmányrépamag,

továbbá mindennemű más **mezőgazdasági, konyhakerti és virág-** mag, kereskedésem régi jó hírnevéhez hiven, legjobb minőségben kapható

Weidlich Pál magkereskedésében „a fekete kutya” Miskolczon.

➔ Árjegyzéket vagy mintát kívánatra bérmentve küldök. ➔

Hirdetmény.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **Miskolczon, Széchenyi-utca 69. sz. Debreczey Dániel-féle házban**, a volt Makra Mátyás-féle üzlethelyiségben, saját gyárunkban készült

vas-, réz- és kerti butor, sodronyágybetét és sodronyfonat

gyártmányokból nagy raktárt rendeztünk be

45-50

és azt **február hó 20-án megnyitottuk.**

Raktáron tartunk saját gyártmányu, szobaberendezésekhez szükséges **vas- és rézbutorokat, sodrony ágybetéteket, összecsukható kárpitozott ágyakat, vas mosdókat, ruhaállványokat és fogasokat, továbbá kerti butorokat, sodrony kert- és sirkerítés fonatokat, homokhányó rostákat stb. stb.**

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, raktárunk megtekintését ajánlva, maradunk tisztelettel.

FÖLDY ANTAL és TÁRSA.